

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

09/10/2022

Η σημερινή μας συνέλευση πραγματοποιείται σε μια περίοδο που όπως ήδη είχαμε εκτιμήσει 6 μήνες πριν, τα προβλήματα της εργατικής οικογένειας συσσωρεύονται, η ακρίβεια σαρώνει το εισόδημα, οι ανατιμήσεις στα Super Market, στα καύσιμα, στο ηλεκτρικό ρεύμα, στην ενέργεια συνολικά, στα ενοίκια, έχει προκαλέσει οργή και αγανάκτηση στη πλειοψηφία του λαού που αδυνατεί να ανταποκριθεί ακόμη και στα βασικά σε πολλές περιπτώσεις. Η βαρυχειμωνιά για την οποία μιλούν καθημερινά κυβέρνηση και αντιπολίτευση είναι αλήθεια, και από τις λίγες που έχουν πει. Αυτό που δεν λένε είναι πως ούτε τα καλοκαίρια την περνάμε ζάχαρη, όπως και ότι ο χειμώνας δεν θα είναι βαρύς για όλους αφού μια χούφτα όμιλοι κονομάνε στις πλάτες της εργατιάς, με μπίζνες δισεκατομμυρίων και ο λαός καλείται και πάλι να πληρώσει τα σπασμένα. Σε αυτή την βάση, εμείς πρέπει σήμερα να σχεδιάσουμε και να πάρουμε αγωνιστικές πρωτοβουλίες μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, να βάλουμε μπροστά τα δικά μας συμφέροντα που έρχονται σε αντιπαράθεση με την αντεργατική πολιτική. Πολιτική που ακολουθείται πιστά όποιος κι αν βρίσκεται στο τιμόνι της διακυβέρνησης για λογαριασμό του κεφαλαίου. Βρισκόμαστε άλλωστε σε μια μακρά προεκλογική περίοδο και η κυβέρνηση της ΝΔ, όπως και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα καλλιεργούν συστηματικά φρούδες ελπίδες ότι λύση μπορεί να υπάρξει μόνο από το κοινοβούλιο. Δημιουργούν αυταπάτες επιδιώκοντας να εγκλωβίζουν τους εργαζόμενους ώστε να μην διεκδικούν, να μείνουν με τα χέρια σταυρωμένα και να περιμένουν το μεσσία που θα δώσει «δίκαιες λύσεις» για όλους και για εμάς και για τα αφεντικά. Σε αυτή την κατεύθυνση ήταν και οι ομιλίες στη ΔΕΘ που η κυβέρνηση εξήγγειλε κάποια μέτρα για το πρόβλημα της στέγασης των νέων ζευγαριών που θα αναφερθούμε παρακάτω και ταυτόχρονα μοίρασε κάποια ψευτοεπιδόματα για το λαό με κουπόνια για βενζίνες και τρόφιμα και από την άλλη δισεκατομμύρια κάθε μήνα για τους παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας και τους πετρελαιάδες που βγαίνουν βέβαια από την φοροληστεία του λαού.

Στον αντίποδα ο ΣΥΡΙΖΑ που μιλά για μια «δίκαιη κοινωνία» και αναδιανομή της φτώχειας μας, ενώ πλασάρει συνεχώς ότι θα καταργήσει μια σειρά αντεργατικούς νόμους όπως ο νόμος Χατζηδάκη κ.α. όταν μαζί από κοινού και με το ΠΑΣΟΚ ψήφισαν τα μισά άρθρα αυτού του εκτρώματος.

Δεν χωρά καμιά αναμονή, εδώ και τώρα πρέπει να σημάνει Απεργιακός Ξεσηκωμός, η οργή και η αγανάκτηση να κατατεθεί στον αγώνα για να έχουμε λύσεις προς όφελος μας. Υπάρχει πλέον πρόσφατη πείρα και έχουμε ζήσει τα τελευταία 15 χρόνια όλων των ειδών τις κυβερνήσεις «αριστερές», «δεξιές», συνεργασίας αριστερών και ακροδεξιών, δήθεν μισητών αντιπάλων όπως του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, με τεχνοκράτες πρωθυπουργούς, ή αυτοδύναμη κυβέρνηση και κάθε φορά τα πράγματα γίνονται και χειρότερα. Τα προσχήματα πως έχει οικονομική κρίση, έχει πανδημία, υπάρχει ενεργειακή κρίση και πόλεμος, είναι στάχτη στα μάτια του λαού αφού έχει αποδειχθεί πως οι κρίσεις «κάνει» μόνο εμάς και τις οικογένειές μας ενώ οι λίγοι αυξάνουν συνεχώς τα κέρδη τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι η βαρυχειμωνιά είναι για όλους τους λαούς της Ευρώπης και έχουμε μεγάλες και μαζικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων όλο αυτό το διάστημα. Εδώ στην χώρα μας ένα παράδειγμα για να γίνει εύκολα αντιληπτό ποιος κερδίζει και ποιος χάνει σε αυτές τις συνθήκες είναι ότι η «MOTOR OIL» το πρώτο εξάμηνο του 2022 ανακοίνωσε καθαρά κέρδη κατά 465% αυξημένα. Όπως επίσης ενώ δόθηκαν 1,9δισ για τον μήνα Σεπτέμβριο και 1,3 δισ για τον Οκτώβριο από το κράτος προς τους 6-7 παρόχους ηλεκτρικού ρεύματος (είναι οι επιδοτήσεις που βλέπουμε στους λογαριασμούς και τελικά πληρώνουμε πολλά περισσότερα) η πιο σύγχρονη μονάδα παραγωγής ρεύματος στην Πτολεμαΐδα που παράγει ρεύμα με λιγνίτη κόστισε 1,3 δισ.

Συνάδελφοι, έχει σημασία να τοποθετηθούμε στις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού στην ΔΕΘ για το οξυμένο πρόβλημα της Κατοικίας και ως εργαζόμενοι στο χώρο των Κατασκευών που έχουμε άμεση και αντικειμενική εικόνα του προβλήματος, αλλά και γενικά ως εργαζόμενοι που έχουμε ανάγκη να καλύψουμε τις στεγαστικές μας ανάγκες.

Η τοποθέτησή μας θα συμβάλλει στο δυνάμωμα του αγώνα και των διεκδικήσεών μας για ουσιαστικές λύσεις και όχι ψίχουλα και δήθεν μέτρα που θα μας φέρουν ξανά στα νύχια των μεγαλοκατασκευαστών, των εμποροσπιτάδων και των τραπεζιτών.

Αυτοί που τώρα τάζουν λύσεις στο οξυμένο ζήτημα της στέγης είναι οι ίδιοι, που κατέργησαν τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) που, παρόλα τα εμπόδια που έβαζε η εκάστοτε κυβερνητική πολιτική, μπορούσε να βοηθήσει τους εργαζόμενους στην απόκτηση στέγης κλπ.

Η κατάργησή του το 2011, η ανυπαρξία οποιασδήποτε στεγαστικής πολιτικής από τότε μέχρι σήμερα, είναι η συνειδητή επιλογή όλων των κυβερνήσεων για να δημιουργηθεί το κατάλληλο πεδίο να «προσφερθεί» η μεγάλη κινητή και ακίνητη περιουσία του για τη στήριξη και χρηματοδότηση των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Η δήθεν ευαισθησία για τις στεγαστικές ανάγκες των εργαζομένων και των οικογενειών τους, των νέων ζευγαριών, του φτωχού λαού, είναι ο φερετζές για να κρυφτεί αυτός ο βασικός στόχος των νέων μέτρων που ανακοινώθηκαν. Η κατοικία θα συνεχίσει να είναι πανάκριβη για το λαό και κερδοφόρα για τους λίγους.

Είναι οι ίδιοι, που παρέλαβαν 2,5 δις αποθεματικά από την κατάργηση του ΟΕΚ και στην πορεία τα κουτσούρεψαν για την κάλυψη της μνημονιακής πολιτικής και τώρα με 1,5 δις, που προέρχονται από τις εισφορές των εργαζομένων, και συνεχίζουν να μαζεύουν εισφορές, υπόσχονται να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της στέγασης που αυτοί και οι προηγούμενοι με την πολιτική τους το έφεραν στη σημερινή οξυμένη κατάσταση.

Είναι οι ίδιοι, που έχουν επιβάλλει μια φορομπηχτική πολιτική αφαιμάξης του λαϊκού εισοδήματος, τσάκισαν μισθούς και συντάξεις και τους κρατάνε στα χαμηλότερα επίπεδα στο ύψος του 2007 με την εφαρμογή του νόμου Βρούτση – Αχτσιόγλου.

Είναι οι ίδιοι, που έχουν αφήσει χιλιάδες φοιτητές χωρίς στέγη.

Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους, αφού μετά βίας το 9% των φοιτητών, που σπουδάζουν σε άλλη πόλη από τον τόπο διαμονής τους, μπορούν να στεγαστούν σε φοιτητική εστία, 6 Πανεπιστήμια στην Αθήνα και 17 πόλεις με φοιτητές δεν έχουν καν φοιτητική εστία και το επίδομα ενοικίου δεν φτάνει να αντιμετωπίσει τα υπέρογκα ενοίκια των 300-500 € για μια κατοικία των 30-35 τ.μ.

Είναι οι ίδιοι, που για χάρη της προστασίας των κερδών των διαφόρων παρόχων Ενέργειας έχουν εκτοξεύσει το κόστος στέγασης κατά 30,9% σε σχέση με πέρσι αναγκάζοντας τους εργαζόμενους να πληρώνουν λογαριασμούς ρεύματος που έχουν φτάσει στο «θεό».

Η πολιτική τους, οι προτάσεις τους, δεν έχουν καμία σχέση με τις ανάγκες μας. Μας οδηγούν στο ίδιο αδιέξοδο.

Αυτά τα μέτρα που προτείνονται έχουν δοκιμαστεί εδώ και χρόνια και «έχουν κάψει τη γούνα μας». Μας έκαναν νοικάρηδες στα ίδια μας τα σπίτια. Μας φέρνουν αντιμέτωπους με τη βαρβαρότητα των πλειστηριασμών, να βλέπουμε τους κόπους μιας ζωής να αρπάζονται από τις Τράπεζες και από πάνω να μας απειλούν με δικαστήρια και καταδίκες, όπως φρόντισε να κάνει η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με το νόμο που ψήφισε, μετατρέποντας αυτόματα σε αδίκημα τον αγώνα ενάντια στον πλειστηριασμό του

σπιτιού μας , και έρχεται σήμερα η ΝΔ να βάλει σε ισχύ αυτόν το νόμο και σέρνει στα δικαστήρια τον συνάδελφο Γ. Γραμματέα της Ομοσπονδίας μας Βάλσαμο Συρίγο με την κατηγορία της καθοδήγησης κινητοποίησης ενάντια στον πλειστηριασμό, την παρεμπόδιση του πλειστηριασμού και το χτύπημα διμοιρίας των ΜΑΤ. Τιμή μας και καμάρι μας! Αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε, θα είμαστε στο πλευρό καθενός που αγωνίζεται με νύχια και με δόντια για να κρατήσει τους κόπους μιας ζωής, για να μην του αρπάξουν το βιός τα κοράκια οι τραπεζίτες. Θα είμαστε στο πλευρό της συναδέλφισσας Αφροδίτης Ρέτζιου Προέδρου της ΟΕΝΓΕ που σωστά έπραξε και δεν «συμμορφώθηκε» στις υποδείξεις των αστυνομικών την ώρα που χάνονταν καθημερινά δεκάδες ζωές και δεν παίρνονταν κανένα ουσιαστικό μέτρο για την ενίσχυση του Δημοσίου Συστήματος Υγείας, οι υγειονομικοί μας ήταν στην πρώτη γραμμή του αγώνα για να σώσουν το λαό και σέρνονται σε διαδηλωτοδικεία. Ο αυταρχισμός δεν έχει τέλος, θα μπορούσαμε να μιλάμε ώρες αν βάλουμε όλα τα πρόσφατα μόνο περιστατικά με τις απολύσεις συνδικαλιστών και εργαζομένων, όπως στην Μαλαματίνα, στο Τύπο-Χάρτι κ.α. , το μπάσιμο της αστυνομίας στα πανεπιστήμια και το χτύπημα των ΜΑΤ στους φοιτητές που αγωνίζονται. Ένα πράγμα τους λέμε όμως όση καταστολή και αν χρησιμοποιήσουν όσους και αν σύρουν σε δικαστήρια, όσους νόμους κι αν περάσουν δεν θα καταφέρουν να μας υποτάξουν.

Άρα το ζητούμενο για μας ποιο είναι; Να αξιοποιήσουμε την πείρα και τα συμπεράσματα, να δυναμώσουμε τον οργανωμένο αγώνα με επίκεντρο τις δικές μας ανάγκες. Πιάνουμε το νήμα από την υπογραφή της κλαδικής ΣΣΕ που αποτέλεσε μια ανακούφιση μετά από 13 ολόκληρα χρόνια και πρόσθεσε ένα μεγάλο όπλο στη φαρέτρα μας για νέες διεκδικήσεις, νέες αυξήσεις στα μεροκάματα. Καταφέραμε μέσα στο καλοκαίρι, τον Ιούλη να πετύχουμε επιπλέον αυξήσεις 5€ στα μεροκάματα για όλους τους οικοδόμους της ΕΡΕΤΒΟ στην γραμμή 4 του ΜΕΤΡΟ, έπειτα από 4ήμερο Απεργιακό Αγώνα και αφού προηγουμένως είχαμε στήσει εργοταξιακή επιτροπή. Αυξήσεις είχαμε και στο ΜΕΤΡΟ του Πειραιά με επιχειρηματικό σωματείο αλλά και στην υπογειοποίηση των Σεπολίων όπου φτιάχτηκε και εκεί εργοταξιακή επιτροπή, με στάσεις εργασίας και Γενικές Συνελεύσεις με μαζική συμμετοχή παρά τα εμπόδια που μπαίνουν από την εργοδοσία της ΙΝΤΡΑΚΑΤ, είμαστε κοντά στο να υπογράψουμε αυξήσεις για όλους τους εργαζόμενους μεσοσταθμικά από 16% έως 20% πάνω στα μεροκάματα. Πρωτίτερα και στα δύο αυτά έργα είχαμε ανοίξει το ζήτημα της Υγείας – Ασφάλειας μέσα στα εργοτάξια, καταφέροντας να υλοποιηθούν σχεδόν όλα τα αιτήματά μας. Αυτό είναι ο δικός μας ο δρόμος για να σπάμε την στρατηγική κυβέρνηση – εργοδοσίας. Είναι η ζωντανή απόδειξη ότι οι αγώνες έχουν αποτελέσματα, όσα εμπόδια και αν βάζουν με διάφορους αντεργατικούς νόμους όπως του Χατζηδάκη – Αχτσιόγλου – Βρούτση έχουμε την ικανότητα και την δύναμη να τους καταργούμε στην πράξη και να προχωράμε μπροστά. Κάθε επιτυχία την αξιοποιούμε για να ανοίγει ο δρόμος για τις επόμενες κατακτήσεις και όχι για να βαρέσει σιωπητήριο μέσα στους χώρους δουλειάς.

Γίνεται όλο και πιο καθαρό πως δεν υπάρχει σωτηρία από τους διάφορους διαχειριστές του συστήματος και ότι μόνο ο λαός μπορεί πραγματικά να σώσει το λαό και αποδεικνύεται από τους αγώνες τους τελευταίους διαστήματος εδώ στον κλάδο με την υπογραφή κλαδικής ΣΣΕ, στην ΛΑΡΚΟ, στην COSCO, στα Λιπάσματα και τα Πετρέλαια Καβάλας κ.α. ακόμη και σε φυσικές καταστροφές με τις φωτιές και τις πλημμύρες, με την αλληλεγγύη που έχει δυναμώσει μεταξύ εργαζομένων σε κλάδους και χώρους δουλειάς.

Συνάδελφοι στον κλάδο υπάρχει μια συνεχής αύξηση της οικοδομικής δραστηριότητας που αναμένεται να ανέβει κι άλλο το επόμενο διάστημα με μια σειρά έργα που θα ξεκινήσουν. Υπάρχει όμως η εξής αντίφαση, φουλ δουλειά και ευρώ στην τσέπη μηδέν. Η ΣΣΕ που υπογράψαμε βοήθησε κυρίως να ανέβει το ένσημο αλλά και το μεροκάματο σε κάποιους χώρους δουλειάς, που όμως είχε ήδη πάρει μια αύξηση κυρίως στους μαστόρους λόγω της έλλειψης τεχνικών χεριών. Ταυτόχρονα έχουμε όμως και τις συνεχείς ανατιμήσεις στην Ενέργεια (ρεύμα, αέριο, καύσιμα κ.α.) που εξανεμίζουν το εισόδημα στο 1^ο δεκαήμερο του μήνα.

Είναι αλήθεια όμως ότι η ακρίβεια οφείλεται στον πόλεμο; Ήδη τον περσινό Σεπτέμβρη εδώ σε αυτή την αίθουσα είχαμε προχωρήσει σε σύσκεψη πάνω σε αυτό το ζήτημα και συζητήσαμε για το πως θα το αντιμετωπίσουμε. Η πραγματικότητα είναι πως οι λογαριασμοί «φωτιά» είναι αποτέλεσμα της απελευθέρωσης της Ενέργειας και της δήθεν «πράσινης ανάπτυξης» στη γραμμή της πολιτικής που χαράσσει η ΕΕ και ακολουθείται πιστά από όλες τις κυβερνήσεις.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία με την απαράδεκτη και καταδικαστέα εισβολή της Ρωσίας ήρθε να οξύνει περαιτέρω το πρόβλημα αφού η Ρωσία είναι ο μεγαλύτερος προμηθευτής φυσικού αερίου στην Ευρώπη. Ταυτόχρονα οι κυρώσεις που έχει επιβάλλει η ΕΕ και η Ελλάδα, φορτώνουν επιπλέον βάρη στο λαό μας, ενώ και η αποστολή όπλων και πολεμικών οχημάτων που αγοράστηκαν με χρήματα του λαού παραδίδονται στην Ουκρανία κάνοντάς μας στόχο ενδεχόμενης επίθεσης όπως κυνικά δηλώνει το Υπ. Εξωτερικών της Ρωσίας. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους σε επαγρύπνηση και ετοιμότητα, να αντιπαλέψουμε τις πολιτικές που θέλουν το λαό να στοιχίζεται πίσω από την αστική τάξη της μιας ή της άλλης χώρας. Από αυτόν τον άδικο πόλεμο χαμένοι είναι οι λαοί και της Ουκρανίας και της Ρωσίας που πληρώνουν με την ίδια τους την ζωή, για τους ανταγωνισμούς μεταξύ των μονοπωλίων για τα μερίδια των αγορών, για τους δρόμους μεταφοράς των εμπορευμάτων και της ενέργειας. Σε αυτή την βάση είναι η μόνιμα πλέον προκλητική και επιθετική πολιτική της Τουρκίας, με πολεμική ρητορική, συνεχείς παραβιάσεις του εναέριου και θαλάσσιου χώρου της Ελλάδας. Η «σύμμαχος» χώρα στο ΝΑΤΟ έχει φτάσει πλέον να διεκδικεί ανοιχτά ακόμη και εδάφη, να κάνει ασκήσεις καταλήψεις νησιού μαζί με τους άλλους «φίλους» μας, τις ΗΠΑ και Γαλλία. Ο εφησυχασμός που συστηματικά καλλιεργεί η κυβέρνηση, πρέπει να σημάνει καμπανάκι. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε που θα πάει όλο αυτό, ένα όμως είναι σίγουρο: οι αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας θέλουν τον ορυκτό πλούτο που βρίσκεται στο βυθό του Αιγαίου και δεν θα διστάσουν για να έχουν μεγαλύτερο μερίδιο της πίττας να μπλέξουν τους λαούς σε μια σύγκρουση. Αυτή την στιγμή φαντάζει ως πιο πιθανό σενάριο η συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο και φαίνεται και από τις δηλώσεις των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – ΕΕ που λένε σε όλους τους τόνους «βρείτε τα μεταξύ σας», αλλά και από τις δηλώσεις της κυβέρνησης πως είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο. Τι ακριβώς έχουμε να συζητήσουμε πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα; Ακόμα όμως και μοιρασιά να υπάρξει σήμερα είναι αναπόφευκτο στο μέλλον μια νέα ένταση για το ποιος θα αυξήσει περισσότερο τα κέρδη του. Για αυτό δεν διαλέγουμε πλευρά, ούτε με την Δύση ούτε με την Ανατολή. Δεν μας χωρίζει τίποτα με τους εργάτες, τους οικοδόμους της Τουρκίας, όπως και με όλες τις χώρες του κόσμου. Αντίθετα μας ενώνει η ταξική μας καταγωγή, η εκμετάλλευση που δεχόμαστε στους χώρους δουλειάς από ντόπια και ξένα αφεντικά. Η μόνη επιλογή και υποχρέωσή μας είναι η ενότητα και αλληλεγγύη των εργατών απέναντι στο κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του σε όλο τον πλανήτη.

Τώρα πρέπει να δοθεί μαχητική και αποφασιστική απάντηση από το εργατικό κίνημα. Η Απεργία στις 9 Νοέμβρη να είναι ένας μεγάλος σταθμός κλιμάκωσης για την συνέχεια. Απαιτείται από όλους μας να ριχτούμε γρήγορα στη μάχη και να οργάνωσουμε τους χώρους δουλειάς με Γενικές Συνελεύσεις να φτάσουμε σε όσο το δυνατόν περισσότερους εργαζόμενους. Ο καθένας από εμάς εδώ μέσα να κατεβάσει κι άλλους συναδέλφους στην Απεργιακή συγκέντρωση, να μοιράσει την ανακοίνωση της Ομοσπονδίας μας και του Συνδικάτου.

Όλη η δουλειά του προηγούμενου διαστήματος είναι παρακαταθήκη για την συνέχεια. Να κρατήσουμε τα θετικά και να βελτιώσουμε τις όποιες αδυναμίες και λάθη. Να γίνουν τα Παραρτήματα επιτελείο μάχης, να έχουν γνώση το τι συμβαίνει, τι ζητήματα προκύπτουν σε κάθε γειτονιά, στα έργα στο χώρο ευθύνης τους. Να έχουν δεσμούς με τους συναδέλφους στη γειτονιά, να νοιώθει ο συνάδελφος πως το σωματείο είναι το αποκούμπι του. Σηκώνουμε ψηλά το ζήτημα της αλληλεγγύης για να μην μείνει κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα ή χωρίς φαγητό μέσα σε αυτές τις συνθήκες.

Η θετική πείρα από τους αγώνες το προηγούμενο διάστημα, η υπογραφή σύμβασης έπειτα από 13 χρόνια, σίγουρα και το ότι πλέον υπάρχει μεροκάματο έχουν δημιουργήσει ένα πιο καλό κλίμα στους

συναδέλφους και μπορεί να συμβάλει στο να είναι μια πολύ μαζική κινητοποίηση του κλάδου. Να αξιοποιήσουμε αυτό το κλίμα επιδιώκοντας να στήσουμε εργοταξιακές επιτροπές όπου αυτό είναι εφικτό με συναδέλφους που βγαίνουν μπροστά, να τους εμπιστευτούμε, να συμβάλουμε μαζί με το Συνδικάτο για νέες κατακτήσεις, για αυξήσεις στους μισθούς, για να τηρούνται τα μέτρα Υγείας – Ασφάλειας. Η εγγραφή στο Συνδικάτο είναι όρος για να γίνουμε πιο δυνατοί. Πλέον έχουν μπει αρκετοί νέοι εργαζόμενοι, ενώ αναμένεται να μπουν κι άλλοι το επόμενο διάστημα και για όσο θα συνεχίζεται η οικοδομική δραστηριότητα.

Με πίστη και εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη από σήμερα κιάλας μπαίνουμε στην δράση, δουλεύουμε με χαρτί και μολύβι, με τα υλικά μας, να πάρουν φωτιά τα πόδια μας και να βρεθούμε και να συζητήσουμε με χιλιάδες οικοδόμους. Η οργή και η αγανάκτηση που υπάρχει να γίνει οργανωμένη δράση, και οι ΓΣ των παραρτημάτων τις επόμενες μέρες πρέπει να είναι δουλεμένες σωστά, ώστε να είναι μαζικές. Να συμβάλλουμε ο καθένας μας από το δικό του μετερίζι για να δυναμώσει ο αγώνας κόντρα στα σχέδια κυβέρνησης – εργοδοσίας. Βάζοντας στο επίκεντρο τις δικές μας ανάγκες συνεχίζουμε στο δρόμο του αγώνα και της σύγκρουσης με όλους αυτούς που τσακίζουν τις ζωές μας. Έχουμε την ικανότητα και την δύναμη να τους νικήσουμε! Αρκετά φάγανε οι εργοδότες από την εκμετάλλευση της δικής μας κοπιαστικής εργασίας. Σηκώνουμε το ανάστημα μας απέναντι σε αυτά τα παράσιτα. Χτίζουμε γερά θεμέλια αντίστασης, περνάμε στην αντεπίθεση για σύγχρονους όρους και συνθήκες εργασίας.